

— Не говорихте ли за какъдъ другадъ да се избира? Той поне не ви ли казва да глѣдате въ друга нѣкоя околия да се избере?

— Не каза за никъдъ другадъ да се избира. Защото, въ Южна България не може никъдъ, както той, така и другитѣ водители на партии, да се избере.

— Вий на кого дадохте кандидатуритѣ? За кои вий агитирахте да се изберхъ въ Панагюрище?

— Вълко Нейчовъ, Трайко Китанчовъ и Георги Дудевъ.

— А въ Т.-Пазарджикъ, за кого настоявахте да се избере? Тамъ кои бѣха кандидати?

— За въ Пазарджикъ кои бѣха кандидати не зная. Азъ съвѣтвахъ да се избере Консуловъ.

— Казахте, че по работа додохте въ София?

— Да.

— Вий бѣхте дали заявление, какво стана съ него? Какво ви казаха, като го дадохте въ министерството?

— Дадохъ заявление и го оставихъ, като ми казаха, че послѣ ще ми съобщихъ резолюцията и да се видя съ инспектора. Г-нъ Стамболовъ, като заминавалъ за Пловдивъ, видѣлъ се съ инспектора, — тъй се научихъ отъ послѣ, — и му казалъ, че може да ме назначи и, може да се каже, по заповѣдта на г-на Стамболова, азъ се условихъ.

— Вий положително твърдите, че не сте имали участие въ заговора?

— Никога не съмъ ималъ участие въ никакъвъ заговоръ. Защото азъ не съмъ ималъ такова стрѣмление. Даже могъ да посоча на г-на прокурора, съ когото ималъ съмъ честта да служа въ една дружина, че при всичко, всички офицери ме знаяха за опозиция, но азъ никога ни най-малката мисль не съмъ ималъ да противодѣйствувамъ и на самия Пловдивски прѣвратъ.

Прокурора: Вий забѣлжихте, че сте били отъ опозицията, и че народа не одобрявалъ това нѣщо, което станало въ Пловдивъ. Знаете ли какво нѣщо е народъ?

— Зная. Както всѣки за себе си съставлява отдѣлна правна личностъ, тъй и народа се състои отъ селенитѣ, гражданитѣ, еснафитѣ и цѣлата масса, тъй да се каже.

— Но и въ турско има български народъ, въ Македония, вий кой народъ разбирате?